

سختان اخیر رئیس‌جمهور بار دیگر توجه‌ها را به سوی دستگاه‌هایی جلب کرد که بودجه‌شان از بیت‌المال تأمین می‌شود. پزشکian اخیراً به موسسات و بنیادهایی اشاره کرده که بودجه عمومی دریافت می‌کنند اما خروجی ملموسی ندارند. هرچند این اظهارات تازگی ندارد، اما سختان رئیس دولت در شرایطی که کشور با نازاری‌های اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کند، این پرسش را مطرح می‌کند که رسیدگی به بودجه سازمان‌های عریض و طویل را از کجا و چگونه باید آغاز کرد.

در این زمینه، خبرگزاری خبرآنلاین گفت‌وویی با غلامحسین کرباسچی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب، انجام داده است. کرباسچی معتقد است دولت باید براساس کارآمدی دستگاه‌ها و نهادهای فرهنگی و مذهبی به آنها بودجه اختصاص دهد. به عنوان مثال، او دربارهٔ صداوسما می‌گوید عملکرد رسانه‌ای این سازمان باعث شده توجه مردم به رسانه‌های بیگانه جلب شود و در چنین شرایطی، دولت نهم‌تها نباید بودجه کامل به آن بدهد، بلکه حتی باید بخشی از بودجه قلی آن را نیز کاهش دهد.

این فعال سیاسی دربارهٔ نهادهای مذهبی نیز تأکید می‌کند اگر این نهادها توانسته باشند اقرار را در فعالیت‌های دینی، مانند برگزاری پرشور نماز جمعه، جذب کنند، چیزی که در دههٔ اول انقلاب رخ می‌داد، آن موقع می‌توان سزای آنها ردیف بودجه در نظر گرفت. او با ابراز تأسف از اینکه در دولت سیدمحمد خاتمی برای برخی از این نهادها بودجه اختصاص یافته، می‌گوید بخشی از این روند در آن موقع به خاطر رورباستنی یا زدن پرچمب لیبرال به دولت آغاز شد.

* گفته می‌شود پرسنل نهاد ریاست جمهوری همراه با مجموعه‌های وابسته به آن حدود ۱۰ تا ۱۲ هزار نفر هستند، در حالی که زمانی تنها ۴۰۰ یا ۵۰۰ نفر بودند

***آقای کرباسچی! اخیراً آقای پزشکian به موضوع موسسات و بنیادهایی اشاره کردند که بودجه فراوان می‌گیرند اما در عمل خروجی خاصی ندارند. در دولت‌های گذشته وقتی جداول بودجه منتشر می‌شد موسساتی با عناوین فرهنگی و مذهبی به چشم می‌خوردند. به نظر شما منظور آقای پزشکian همین موسسات بوده و چرا تا به حال به‌رغم اعتراض‌های افکار عمومی با این نوع بودجه‌ها در دستور کار قرار نگرفته‌اند؟**

— من نمی‌دانم منظور آقای پزشکian چیست و کدام بودجه‌ها را مد نظر دارم.د. اما به‌طور کلی، دولت یک حجم سنگینی از نیروها را دور خود جمع کرده و مجموعه‌ای از نهادهایی که هیچ ارتباطی به کار دولت ندارند و باید از جاهای دیگر بودجه و امکاناتشان را تأمین کنند، زیر چتر خود آورده است. مثلاً فرض کنید نهاد ریاست جمهوری اکنون حدود ۴۶ یا ۴۷ سال است که کشور نظام ریاست جمهوری دارد. اگر مسیر تحول نیروی انسانی در وزارت کشور را بررسی کنید، می‌بینید در دوره ریاست‌جمهوری آیتالله خامنه‌ای در این نهاد چند نفر پرسنل وجود داشتند، در دوره آقای هاشمی چند نفر بودند، در دوره آقای خاتمی چه وضعیتی داشتند اما ناگهان در دوره آقای احمدی‌نژاد، آقای روحانی، آقای رئیسی و حالا آقای پزشکian، یکباره چه افزایش چشمگیری در پرسنل ریاست جمهوری ایجاد شد؛ درحالی که وظایف ریاست جمهوری تقریباً هیچ تغییر عمده‌ای نداشته است.

مثلا وقتی رئیس‌جمهور به مراسمی مثل زیارت حرم امام و مزار شهیدا

*وزیر محترم کشور به استناداری‌ها توصیه کرده‌اند مبدا کسی را تبدیل نیرو نکنید؛ درحالی که بدنه عظیم نیروی انسانی ما اغلب بدون کار مفید است

می‌روم، می‌بینید چه تعداد نیرو از ریاست جمهوری، حراست و نهادهای دیگر حضور دارند؛ گویی یک لشکر هزار یا دوهزار نفری همراه می‌شوند. درحالی که اصل چنین مراسمی برای رئیس‌جمهور، نهایتاً با یک یا چند ماشین قابل انجام است. این حجم از حفاظت و همراهی، نهم‌تها ضرورتی ندارد، بلکه در بسیاری مواقع هم در امنیت مقامات تأثیر تعیین‌کننده‌ای نداشته است.

در خود ریاست جمهوری هم وضع به همین شکل است. گفته می‌شود پرسنل این نهاد همراه با مجموعه‌های وابسته به آن حدود ۱۰ تا ۱۲ هزار نفر هستند، درحالی که زمانی تنها ۴۰۰ یا ۵۰۰ نفر بودند. وظایف چه تغییری کرده است؟ این فقط یک نمونه است. بقیه وزارتخانه‌ها هم همین شرایط را دارند. جالب اینکه همین حالا وزیر محترم کشور به استناداری‌ها توصیه

کرده‌اند مبدا کسی را تبدیل نیرو کنید؛ درحالی که بدنه عظیم نیروی انسانی ما اغلب بدون کار مفید است و برایشان وظایف ساختگی تریف می‌شود که نتیجه‌اش فقط ایجاد مزاحمت برای مردم است. مثلاً یک امضای ساده، به‌جای اینکه یکجا انجام شود، باید در چند مرحله و نزد چند نفر گرفته شود.

*امروز بسیاری از علمای قم مرتب انتقاد می‌کنند که چرا دولت این‌همه پول به مؤساتی می‌دهد که قبلا هیچ‌وقت از امکانات دولتی استفاده نمی‌کردند

سیستم بروکراسی ما را با دنیا مقایسه کنید؛ کجا چنین حجمی از نیروی انسانی در ساختار اداری وجود دارد؟

این مثال فقط مربوط به دولت بود وگرنه در کنار آن، مؤسسات و نهادهای دیگری هم هستند. امروز بسیاری از علمای قم مرتب انتقاد می‌کنند که چرا دولت این‌همه پول به مؤسساتی داده می‌شود که قبلاً هیچ‌وقت از امکانات دولتی استفاده نمی‌کردند. این مؤسسات، نهاد دولتی نیستند؛ پس چرا باید چند هزار میلیارد بودجه از دولت دریافت کنند تا به دولت وابسته شوند؟ این وابستگی باعث می‌شود آزادگی و شهامتی که روحانیت همواره در دفاع از حقوق مردم داشته، تحت تأثیر قرار گیرد

در گذشته، خود مردم این نهادها را اداره می‌کردند و اگر هم نتوانند، روحانیت همیشه به زندگی ساده و قناعت مشهور بوده و امکانات از طریق شهریه به مراجع تأمین می‌شد. حالا ساختمان‌ها و فضاهای وسیعی ایجاد شده که بخش زیادی از هزینه‌هایش روی دوش دولت است. طبیعی است که آقای پزشکian هم نمی‌تواند یکباره این بودجه‌ها را قطع کند.

مجموع بودجه‌های سازمان‌های تبلیغاتی دینی از بسیاری از وزارتخانه‌ها بیشتر است

از طرف دیگر، مجموعه‌های متعدد دیگری تحت عناوین تبلیغاتی و فرهنگی وجود دارند؛ مثل سازمان تبلیغات و نهادهای مشابه. اگر مجموع بودجه‌های آن‌ها را حساب کنید، حتی از بودجه بسیاری از وزارتخانه‌ها بیشتر می‌شود. آقای پزشکian در دوران انتخابات ریاست جمهوری وعده‌هایی در همین زمینه داده بود، اما در این یک سال، هیچ اقدامی عملی صورت نگرفته است.

ما امیدوار بودیم در فصل بودجه، وقتی اعلام کردند که شخصاً در سازمان

*وابستگی باعث می‌شود آزادگی و شهامتی که روحانیت همواره در دفاع از حقوق مردم داشته، تحت تأثیر قرار گیرد

برنامه نیستند.اند، واقعاً بودجه را عملیاتی کنند. یعنی مشخص شود هر بودجه‌ای که تخصیص می‌یابد، چه خروجی‌ای دارد و چه خدمتی به مردم می‌رساند. آیا این کار باید با این حجم نیرو و بودجه انجام شود یا نه؟ در حال حاضر ۹۰ تا ۹۵ درصد دولت صرف حقوق، مزایا و بیمه پرسنل می‌شود و عملاً چیزی برای عمران، سازندگی و سرمایه‌گذاری باقی نمی‌ماند.

اگر آقای پزشکian واقعاً بودجه را عملیاتی کند، باید دست کم ۵۰ درصد نیروی انسانی در سازمان‌ها، نهادها و وزارتخانه‌ها کاهش پیدا کنند. همچنین باید تکلیف بسیاری از مؤسساتی که خروجی و اثر ملموسی در زندگی مردم ندارند، روشن شود. اما بعید می‌دانم ایشان چنین کاری انجام دهد. زیرا با هر تغییری، یکی از بخش‌های همان وقای که شعارش را داده، آسیب می‌بیند. امیدوارم موفق شود، این‌اشالله بتواند.

هر کدام از نهادها مدعی و صاحب قدرتند

***تقدیر زور ایشان نمی‌رسد، چرا؟**

— برای اینکه آن نهادها هر کدام مدعی‌اند و صاحب قدرت محسوب می‌شوند. هرکدام پشتیبانان خاص خود را دارند. به‌هرحال آن‌ها هم انسان‌های سیاسی هستند، حرف می‌زنند، تبلیغات می‌کنند، علیه دولت موضع می‌گیرند و مدام بر اهمیت و حیاتی بودن خود تأکید می‌کنند. همین فضاسازی‌ها و جو‌هایی که ایجاد می‌شود، عملاً دست دولت را می‌بندد.

مباحثه

ضرورت واقعی کردن بودجه دستگاه‌های دولتی و نهاده‌ها

گفتگوی غلامحسین کرباسچی با خبرآنلاین درباره عملیاتی کردن بودجه کشور براساس کارآمدی دستگاه‌ها

شما نگاه کنید؛ همین بودجه‌هایی که دولت به نهادهای مختلف می‌دهد، چه خروجی و نتیجه‌ای دارد؟ در بسیاری موارد هیچ دستاورد ملموسی دیده نمی‌شود. با این حال دولت هم نمی‌تواند یکباره پرداخت‌ها را قطع کند.

*در حال حاضر ۹۰ تا ۹۵ درصد بودجه دولت صرف حقوق، مزایا و بیمه پرسنل می‌شود و عملاً چیزی برای عمران، سازندگی و سرمایه‌گذاری باقی نمی‌ماند

همانطور که گفتیم، در مرحله اول خود نهاد ریاست جمهوری و وزارتخانه‌ها هستند که بدنه‌های بسیار سنگینی دارند و به‌سادگی نمی‌توان آن‌ها را تعدیل کرد. حالا اگر بخواهند نیروی انسانی را کاهش دهند، باید برای کسانی که آزاد می‌شوند فکری بکنند. این افراد سال‌ها از همین بودجه‌ها ارتزاق کرده‌اند؛ بیرون کردنشان ثبات سنگینی برای دولت خواهد داشت، از جمله افزایش یکبارگی، بنابراین باید برایشان کار جدید تعریف شود و شرایط تازه‌ای فراهم آید. این کار آسانی نیست، اما در نهایت راهی جز این وجود ندارد. دولت اگر خود را سبک نکند و بسیاری از وظایفش را بازنگری نکند، مشکلات پابرجا خواهد ماند.

بعد از آن، نهادهای دیگر هم مشخص هستند. شما اگر بشمارید، از سازمان تبلیغات گرفته تا سازمان‌های هنری، سازمان اوج و حتی خود صداوسیما، ببینید چه بودجه‌های سنگینی دولت بجاخر است در آن‌ها تزییق کند و در یکی دو سال اخیر هم این بودجه‌ها چقدر افزایش یافته است. یا مثلاً برخی مؤسسات وابسته به حوزه‌ها و نهادهایی مثل اوقاف، اوقاف خودش درآمد‌های کلانی دارد و باید همان‌ها را در فعالیت‌هایش خرج کند. اما باز هم دولت به این نهاد میلیارد‌ها، یا حتی هزاران میلیارد کمک می‌کند. این‌ها نمونه‌هایی است که آقای پزشکian باید با آن‌ها مواجه شود. حالا اینکه زور ایشان به چنین تغییراتی برسد یا نه، مشخص نیست.

*اگر آقای پزشکian واقعاً بودجه را عملیاتی کند، باید دست کم ۵۰ درصد نیروی انسانی در سازمان‌ها، نهادها و وزارتخانه‌ها کاهش پیدا کنند

بخشی از این روند در دولت خامنی شروع شد

***ایا در دولت‌های گذشته این نغدغه وجود داشته که جلوی این بودجه‌ها گرفته شود؟ اگر بدهد، چرا این کار انجام نشده؟ آیا اراده ساختاری وجود نداشته؟**

— متأسفانه بخشی از این روند از دولت آقای خامنی آغاز شد. آن زمان به‌خاطر رورباستنی و فضاسازی‌هایی که علیه دولت می‌شد — مثل اینکه دولت لیبرال است و پرسج‌های مشابه — این رویه شکل گرفت. در دولت‌های بعدی، به‌ویژه در دولت آقای احمدی‌نژاد، این موضوع شدت گرفت و «پول‌پاشی» عملاً به ابزاری برای اهداف سیاسی تبدیل شد.

آن مقطع هم درآمد ارزی کشور بالا بود و هم دست دولت برای این بذل و بخشش‌ها بازتر.

بخشی از این توزیع پول در قالب یارانه‌ها به همه مردم داده می‌شد، اما فراتر از آن، هر جا رئیس‌جمهور یا وزیری برای بازدید می‌رفت، امکان

*اوقاف خودش درآمدهای کلانی دارد و باید همان‌ها را در فعالیت‌هایش خرج کند. اما باز هم دولت به این نهاد میلیارد‌ها، یا حتی هزاران میلیارد کمک می‌کند

خرج‌های گسترده فراهم بود. متأسفانه این رویه به تدریج تثبیت شد و به ابزاری در دست جریان‌های مختلف سیاسی بدل شد؛ از نمایندگان مجلس گرفته تا اتمه جمعه و سایر شخصیت‌های سیاسی.

به همین دلیل هم کار امروز بسیار دشوار است. با این حال اگر آقای پزشکian حتی درصدی از این وضعیت را اصلاح کند و گامی به جلو بردارد، ارزشمند خواهد بود. اگر بتواند شعار «بودجه عملیاتی» را محقق سازد، این تحول بسیار مهمی خواهد بود البته مشروط بر اینکه زورش برسد. اما با شرایط کنونی کشور، من خیلی امیدوار نیستم.

***آقای کرباسچی، بودجه صدا و سیما ۲۹ هزار میلیارد تومان است؛ آن هم فقط بودجه رسمی و مستقلی که در جدول شماره هفت بودجه آمده، و علاوه بر آن بودجه‌های دیگری هم دارند. یک سازمان عریض و طویل مثل صدا و سیما، که خودشان هم می‌گویند مخاطب چندانی ندارد، از چطور می‌توان توجیه کرد؟** — آنجا واقعاً یک بیابان است. این همه شبکه، صدا ایستگاه رادیویی و تلویزیونی و… اگر بخواهند بودجه را به‌صورت عملیاتی تنظیم کنند، باید نیمی از بودجه‌های صدا و سیما را هم از آن گرفت. صدا و سیمایی که خودشان آمار می‌دهند چه درصدی از شنونده و بیننده دارند و ضریب نفوذشان در جامعه چقدر است. حتی همین آمارها نشان می‌دهد که مرجمیت خبررسانی و اطلاع‌رسانی به سمت کاتال‌ها و رسانه‌های بیگانه منتقل شده است. اگر قرار باشد بودجه صدا و سیما را واقعاً عملیاتی ببینند، نهم‌تها نباید به آن‌ها چیزی پرداخت شود، بلکه باید بخشی از بودجه را هم از آن‌ها پس گرفت، واقعاً صدا و سیما یکی از مصایق فاجعه است.

بعد هم به پرسنل صدا و سیما نگاه کنید؛ یک دگردیسی کامل در این

*آقای پزشکian اگر بتواند شعار «بودجه عملیاتی» را محقق سازد، این تحول بسیار مهمی خواهد بود

سال‌ها رخ داده است. در گذشته صدا و سیمای جمهوری اسلامی با چه تعداد نیروی انسانی اداره می‌شد و ضریب نفوذش در میان مردم چقدر بود؟ مردم فلیله‌ها، سریال‌ها و اخبار آن را دنبال می‌کردند. حالا کیفیت تولیدات را ببینید، تعداد پرسنل را ببینید و مقایسه کنید با بودجه‌ای که دریافت می‌کنند. اگر بخواهند به بودجه صداوسیما به شکل عملیاتی نگاه کنند، باید بگویند: «ما این مقدار پول می‌دهیم، تو هم باید ضریب نفوذت در میان مردم به این میزان افزایش پیدا کند. آیا می‌توانی؟ اگر بله، بودجه را بگیر؛ اگر نه، چرا باید این حجم پول به تو تزییق شود؟

واقع به معنای آن نیست که دولت از اقتدار اجرایی خود دست بردارد

***وقتی می‌گویید یک بیابانی است و با وجود این همه بودجه کاری‌تان ندارند، از مجموعه‌ای مثل صداوسیما چطور میتوانند تغییر رفتار دنبال بخواهند؟**

— بلاخره آقای رئیس‌جمهور شورای نظارت را در اختیار دارد. نماینده دولت باید آنجا حرف بزند، در مدیریت صداوسیما دخالت کند. این شورای نظارت سه قوه قرار است چه کار کند؟ غیر از اینکه خودش هم یک بودجه سربار و یک ساختمان و تعدادی پرسنل اضافه کند. اینها باید واقعاً کار کنند. رئیس صداوسیما را باید هر شب به هیأت دولت بیآورند نشانند و بقیاش را

جمهوری اسلامی

*اگر بخواهند به بودجه صداوسیما به شکل عملیاتی نگاه کنند، باید بگویند: «ما این مقدار پول می‌دهیم، تو هم باید ضریب نفوذت در میان مردم به این میزان افزایش پیدا کند

بگیرند و بپرسند شما چه می‌کنید؟ چرا اینقدر ضریب نفوذتان پایین است؟ چرا رسانه‌های بیگانه این‌طور توانسته‌اند بیننده جذب کنند؟

زمانی بعضی برنامه‌های صداوسیما آن‌قدر پرمخاطب بودند که ترافیک شهر فروکش می‌کرد و خیابان‌ها خلوت می‌شد چون مردم می‌خواستند پای آن برنامه تلویزیونی بنشینند. حالا چه؟ آیا صداوسیما امروز چنین ضریب نفوذی دارد؟

این ابزار در اختیار آقای رئیس‌جمهور هست و دستش هم از نظر اختیارات باز است، مخصوصاً در شرایط فعلی. باید مفهوم «وقای» را طوری تفسیر کنند که به اعمال قدرت، اعمال حاکمیت و مدیریت اجرایی دولت لطمه نزنند. وقای به معنای آن نیست که دولت از اقتدار اجرایی خود دست بردارد. رئیس‌جمهور باید بقیه ره روزارتخانه‌ای را بگیرد و بپرسد تو این همه نیرو داری، این همه امکانات داری، پس چرا مردم این همه نارضایتی دارند؟ برای هر دستگاهی هم که پول اختصاص داده می‌شود، همین قاعده باید

*باید مفهوم «وقای» را طوری تفسیر کنند که به اعمال قدرت، اعمال حاکمیت و مدیریت اجرایی دولت لطمه نزند

باشد، فرقی نمی‌کند.
آیا توانسته‌اند نماز جمعه‌هایی شبیه روزهای اول انقلاب ایجاد کنند؟

***بودجه عملیاتی در مورد نهادهای مذهبی را چطور می‌توان اجرا کرد؟**

— اشکالی ندارد به هر نهاد مذهبی یا علمی یا تبلیغاتی می‌خواهید پول بدهید، بدهید؛ اما این پرداخت باید واقعاً عملیاتی باشد. یعنی اگر به یک نهاد روحانیت، یک نهاد مذهبی، یک مسجد یا یک مؤسسه کمک می‌کنید، باید بپرسید خروجی آن چیست.

قبلاً که ما به این نهادهای مذهبی بودجه‌ای نمی‌دادیم، براساس آمارهای خود وزارت ارشاد، تعداد نمازخوان‌ها، میزان اعتقاد مردم به احکام شرعی، میزان روزهداری یا میزان پایبندی جوانان به اخلاق دینی مشخص بود. حالا باید پرسید از سال گذشته که این بودجه‌ها افزایش یافته، چه تعداد نمازخوان اضافه شده؟ چه تعداد فرد متدین بیشتر شده؟ آیا خروجی مشخصی وجود دارد یا نه؟ این همان بودجه عملیاتی است.

اگر واقعاً می‌خواهند بودجه را عملیاتی کنند، باید حتی در کمک به این نهادهای مذهبی هم همین معیارها اعمال شود. مثلاً آمارها می‌گویند حدود ۱۰۰ تا ۲۵۰ هزار روحانی در کشور داریم. خوب، اگر این میزان بودجه تخصیص داده می‌شود، تأثیر آن در جامعه چه بوده؟ جمعیت نمازجمعه در گذشته چقدر بوده و امروز چقدر است؟ آیا توانسته‌اند نمازجمعه‌هایی شبیه روزهای نخست انقلاب، با حضور پرشور و اثرگذاری شخصیت‌هایی مانند آیت‌الله طالقانی، آیت‌الله منتظری، مقام رهبری یا آقای هاشمی، دوباره ایجاد کنند؟ در گذشته چه مقدار بودجه به ستاد نمازجمعه داده می‌شد و حالا چه

*اگر واقعاً می‌خواهند بودجه را عملیاتی کنند، باید حتی در کمک به این نهادهای مذهبی هم همین معیارها اعمال شود

مقدار؟ آیا این افزایش بودجه، اثری متاسب در شهرستان‌ها و استان‌ها داشته است؟ امروز صدا نمازجمعه برگزار می‌شود، اما باید دید چه میزان از این‌ها واقعاً مردم را جذب کرده است.

بنابراین اگر می‌خواهند بودجه را عملیاتی کنند، باید برای این بخش‌ها هم برنامه‌ای دقیق داشته باشند تا اثرگذاری واقعی در جامعه ایجاد شود؛ چه در جذب مردم به نماز و مراسم مذهبی، چه در سایر فعالیت‌ها. البته آن بخشی که توسط خود مردم و به‌طور مستقل اداره می‌شود، به خودشان مربوط است، اما آنجایی که دولت بودجه می‌دهد و می‌خواهد عملیاتی کند، باید همه چیز روشن و قابل ارزیابی باشد.

آگهی مناقصه عمومی

دهیاری دوبره در نظر دارد پروژه عملیات خاکی و سنگ شهیدسوییح (خیابان اصلی روستا) را به صورت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید.

دهیاری دوبره

آگهی دعوت از بستانکاران شرکت تيم تانينيم در حال تصفيه (با مسؤليت محدود) به شماره ثبت ۴۹۳۳۵۱ و شناسه ملی ۰۵۹۱۵۶۰۰۱۴۰۰ (نوبت اول)

در اجرای ماده ۲۱۵ اصلاحیه قانون تجارت، کلیه بستانکاران شرکت تيم تانينيم در حال تصفيه محدود به شماره ثبت ۴۹۳۳۵۱ و شناسه ملی ۰۵۹۱۵۶۰۰۱۴۰۰ که آگهی انحلال در صفحه ۲۵ روزنامه رسمی کشور به شماره ۲۱۵۹۴ مورخ ۱۳۹۸/۰۲/۱۵ درج گردیده است، دعوت به عمل می‌آید تا ظرف مدت حداکثر یک سال از تاریخ انتشار این آگهی، نوبت اول با ارائه مدارک مثبته ادعای خود به مدیر تصفيه، آقای ميرشهيبز شافع به شماره هويت ۰۹۱۲۳۹۹۹۳۳، مستقر در آدرس تهران – بلوار آفريقا – بلوار صبا – پلاک ۴۲– طبقه ۴ – واحد ۴۲ کمپستی: ۱۹۱۷۷۶۳۹۷۵ مراجعه نمایند. بدیهی است شرکت و مدیر تصفيه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مدت فوق به شرکت متعسکس گردد مسؤليتی نخواهد داشت.

مدیر تصفيه شرکت تيم تانينيم مسؤليت محدود در حال تصفيه – آقای ميرشهيبز شافع

آگهی دعوت سهامداران شرکت مينو عسل (سهامی خاص) ثبت شده به شماره ۱۴۴ و شناسه ملی ۰۸۶۱۱۱۹۲۲۴ جهت تشكيل مجمع عمومی فوق العاده (نوبت دوم)

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت می‌شود تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده در ساعت ۱۰:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۱ در آدرس محل قانونی شرکت تشکیل می‌گردد حضور بهمهرا رسانند.

دعوت نامه تشكيل مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت اول شرکت تعاونی فراگیر ملی طلای نخلستان بوشهر

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۶/۱۲

جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده نوبت اول شرکت تعاونی فراگیر ملی طلای نخلستان بوشهر در ساعت ۱۰:۰۰ روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ در آدرس بوشهر خیابان شهید باهنر بانک سپه ساختمان قنبری طبقه اول برگزار می‌شود.

از کلیه اعضاء دعوت می‌شود به همراه داشتن کارت شناسایی معتبر (شناسنامه – کارت ملی) تا جهت اتخاذ تصمیم نسبت به موضوعات ذیل در این جلسه حضور بهم رسانند.

دستور جلسه:
۱- انتخاب اعضاء اصلی و علی البدل هیات مدیره،
۲- انتخاب بازرس اصلی و علی البدل،
۳- طرح و تصویب بودجه پیشنه سال جاری.

۴- تذکر: در صورتی که حضور عضو در جلسه ممکن نباشد می‌تواند نماینده ای جهت حضور و اعمال رای در مجمع تعیین نماید. در این صورت هر عضو می‌تواند وکالت ایک عضو و هر غیر عضو تنها وکالت یک عضو را نقل نماید، حضور توام وکیل و موکل وکالت ایک عضو توسط بازرس و هیات مدیره الزامی است.
۵- تذکر: ۲- ارائه وکالت نامه به صورت مکتوبی (دفاتر خانه اسناد رسمی) و یا به صورت عادی با حضور توام وکیل و موکل به همراه داشتن مدرک شناسایی فرد یا حضور بازرس الزامی می‌باشد.

تاریخ ارائه وکالت نامه ۱۴۰۴/۰۷/۱۰ الی ۱۴۰۴/۰۷/۱۲
ساعات ارائه وکالت نامه: ۸ الی ۱۲
مکان وکالت نامه: دفتر تعاونی واقع در بوشهر خیابان شهید باهنر بانک سپه ساختمان قنبری طبقه اول – آقای محمود زاده

هیات مدیره و مدیر عامل شرکت تعاونی فراگیر ملی طلای نخلستان بوشهر